

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 768

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 6 august 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECRETE		
920.	— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului privind încetarea tratatelor bilaterale de investiții dintre statele membre ale Uniunii Europene, semnat la Bruxelles la 5 mai 2020	2
921.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2
922.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 192 din 18 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 725 alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865	3–5
	Decizia nr. 240 din 8 aprilie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „ <i>stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații</i> ” din art. 169 ¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în interpretarea dată acesteia prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept	6–10
	Decizia nr. 405 din 10 iunie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 464 alin. (3) raportat la art. 464 alin. (1) lit. r) și t) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal	11–12
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
84.	— Ordonanță de urgență pentru abrogarea art. 72 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2020 privind reglementarea unor măsuri, începând cu data de 15 mai 2020, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, pentru prelungirea unor termene, pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, a Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și a altor acte normative	13
ACTE ALE COMITETULUI NAȚIONAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ		
54.	— Hotărâre privind aprobarea Listei cu clasificarea țărilor/teritoriilor în funcție de rata de incidență cumulată	14–16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru supunerea spre ratificare Parlamentului
a Acordului privind încetarea tratatelor bilaterale de investiții
dintre statele membre ale Uniunii Europene,
semnat la Bruxelles la 5 mai 2020**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 121 din 14 iulie 2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Acordul privind încetarea tratatelor bilaterale de investiții dintre statele membre ale Uniunii Europene, semnat la Bruxelles la 5 mai 2020, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 6 august 2021.
Nr. 920.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 949/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 23 august 2021, doamna Ruxandra Popescu, judecător cu grad profesional de tribunal la Judecătoria Sinaia, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 august 2021.
Nr. 921.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind eliberarea din funcție a unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 726/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 25 august 2021, doamna Daniela Găitan, procuror cu grad profesional corespunzător parchetului de pe lângă tribunal la Parchetul de pe lângă Judecătoria Întorsura Buzăului, delegată în funcția de prim-procuror la această unitate de parchet, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 august 2021.
 Nr. 922.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 192

din 18 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 725 alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 725 alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Institutul Național pentru Studiul Totalitarismului din București în Dosarul nr. 46.431/3/2007* al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 274D/2018.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției de neconstituționalitate, prin președinte, domnul Radu Ciuceanu. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părții prezente care relatează pe larg aspecte de fapt din dosar, solicitând admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. În continuare, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că o cale de atac este o calitate imanentă a hotărârii judecătorești, dictată de momentul pronunțării acesteia, iar nu de data introducerii acțiunii la instanță. Modificarea regimului juridic al căii de atac înainte de pronunțarea hotărârii judecătorești nu poate fi privită ca o încălcare a principiului neretroactivității legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 20 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 46.431/3/2007*, **Curtea de Apel București** —

Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 725 alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Institutul Național pentru Studiul Totalitarismului din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în revendicare.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată că nici Legea nr. 202/2010 și nici Legea nr. 71/2011 nu pot conferi unor situații juridice în curs (procese aflate pe rolul instanțelor) efectele juridice pe care acestea nu erau susceptibile să le producă la momentul când s-au născut, respectiv la momentul începerii procesului, când în speță exista posibilitatea atacării cu apel a hotărârii judecătorești. Acesta este și sensul art. 6 din Codul civil și principiul constituțional al neretroactivității legii civile.

7. Din aplicarea coroborată a dispozițiilor art. 725 alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865 și ale art. 282¹ din același cod, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 202/2010, rezultă că, în cazul unor hotărâri judecătorești, respectiv în cazul unor procese în curs de judecată, suprimarea căii de atac a apelului va fi aplicabilă cu titlu retroactiv, aspect ce contravine principiului constituțional al neretroactivității legii civile și dreptului la un proces echitabil.

8. Mai mult, neconcordanțele și contradicțiile dintre normele legale criticate și dispozițiile art. 6 din Codul civil sau ale art. 24 și 25 din noul Cod de procedură civilă denotă că acestea nu întrunesc în niciun caz exigențele, standardele de precizie și claritate impuse într-un stat de drept de art. 1 din Constituție. Prin urmare, se impune analizarea acestor norme și din perspectiva art. 1 alin. (3)—(5) din Constituție, mai ales că aduc atingere, în sensul restrângerii, unui drept fundamental protejat prin art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

9. Însă dacă totuși o fac, așa cum rezultă din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, statele au obligația, în temeiul art. 6 din Convenție, să asigure respectarea exigențelor unui proces echitabil în căile de atac astfel create, prezervând un drept anterior câștigat sub regimul vechii legi, care nu poate fi afectat prin interpretarea injustă sau aplicarea necorespunzătoare, greșită a legii noi, inaplicabile situației concrete, cu atât mai mult cu cât e vorba de o rejudecare după casare cu trimitere, în primul ciclu procesual exercitând și apel și recurs, iar hotărârea de primă instanță este anterioară legilor noi.

10. În concluzie, prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu garantează dreptul la apel, însă dacă este reglementat în legislația națională, statul are obligația să asigure accesul părților la acest grad de jurisdicție.

11. În acest sens există și o jurisprudență relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea Hotărârea din 13 iulie 1995, pronunțată în Cauza *Tolstoy Miloslavsky împotriva Regatului Unit*, paragraful 59, și Hotărârea din 17 ianuarie 1970, pronunțată în Cauza *Delcourt împotriva Belgiei*, paragraful 25).

12. Așadar, dispozițiile noului Cod de procedură civilă cuprind o reglementare diferită (supunând litigiile din perspectiva normelor procesuale dispozițiilor legale existente la momentul începerii litigiului, indiferent de modificările ulterioare), care trebuie considerată ca fiind interpretarea oficială și justă a legii vechi.

13. **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența anterioară a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 141 din 15 martie 2005, Decizia nr. 9 din 17 ianuarie 2013 și Decizia nr. 309 din 28 aprilie 2015.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 725 alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865, care au următorul cuprins: „*Hotărârile pronunțate înainte de intrarea în vigoare a legii noi rămân supuse căilor de atac și termenelor prevăzute de legea sub care au fost pronunțate.*”

18. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, precum și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil. Se mai invocă și încălcarea art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Examinând criticile formulate de autorul excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra prevederilor legale criticate prin Decizia nr. 9 din 17 ianuarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 25 februarie 2013.

20. Prin această decizie, Curtea a statuat că egalitatea de tratament în fața legii presupune egalitatea de situații, diferențele pe acest plan antrenând în mod necesar diferențe pe planul regimului juridic. Totodată, trebuie subliniat că principiul aplicării imediate a normei procesuale este de sorginte legală, iar nu constituțională, legiuitorul având posibilitatea de a deroga de la acesta în anumite situații particulare, așa cum a procedat și în prezenta cauză, fără ca o atare soluție să poată fi calificată ca neconstituțională (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 1.671 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 23 februarie 2010, sau Decizia nr. 192 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 2 iulie 2014).

21. Mai mult decât atât, aplicarea imediată a legii noi, în măsura în care s-ar referi și la hotărâri anterior pronunțate, care astfel ar fi supuse căilor de atac potrivit noii reglementări sau sustrate incidenței unei căi de atac, prevăzute de reglementarea în vigoare la data pronunțării lor, dar abrogate prin

reglementarea ulterioară, ar avea caracter retroactiv și deci neconstituțional.

22. Pentru evitarea acestei consecințe negative, legiuitorul a adoptat, cu caracter tranzitoriu, prin derogare de la regula generală a aplicării imediate a normei procedurale, soluția supraviețuirii legii vechi, care, deși abrogată, continuă să guverneze regimul juridic al căilor de atac ce urmează a fi exercitate împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate sub imperiul ei, soluție pe care Constituția nu o interzice.

23. Mai mult, prin Decizia nr. 309 din 28 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 26 iunie 2015, paragrafele 21—23, Curtea a reținut că situația juridică modificată prin legea nouă se referă la regimul juridic al căilor de atac, regim juridic care este indisolubil legat de momentul pronunțării hotărârii judecătorești, iar nu de data introducerii acțiunii în instanță. Din această perspectivă, modificarea regimului juridic al căii de atac aplicabile hotărârii judecătorești înainte de pronunțarea acesteia nu poate fi privită ca o încălcare a principiului constituțional al neretroactivității legii civile.

24. Dincolo de aceste aspecte legate de conflictul în timp al unor norme de procedură, ce țin de interpretarea și aplicarea legii de către instanța judecătorească, Curtea a reținut că în speță problema aplicării imediate a unei legi noi, respectiv instituirea unui nou regim juridic al căii de atac aplicabile unui litigiu în curs, nu poate reprezenta o încălcare a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

25. Prin Decizia nr. 377 din 31 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 21 iulie 2017, paragrafele 83 și 86, Curtea a statuat că principiul neretroactivității legii este o componentă a securității juridice [prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție], reglementată expres și separat prin art. 15 alin. (2) din Constituție, ceea ce înseamnă că legiuitorul constituant i-a acordat o atenție și importanță specială în cadrul principiului general al securității juridice. Potrivit acestui principiu, o hotărâre judecătorească ce se bucură de autoritate de lucru judecat nu mai poate fi desființată decât prin căile extraordinare de atac pentru motive expres și

limitativ enumerate (în prezent, recursul, contestația în anulare și revizuirea).

26. Prin urmare, criteriul ce trebuie luat în seamă și care ține de esența art. 15 alin. (2) din Constituție raportat la aplicarea în timp a reglementărilor referitoare la căile de atac este data pronunțării hotărârii judecătorești. Astfel, în temeiul textului constituțional antereferit, legiuitorul poate supune hotărârea judecătorească unor căi de atac stabilite ca atare prin lege până la momentul pronunțării hotărârii judecătorești, drept care atât soluția Codului de procedură civilă din 1865 (art. 725 alin. 3 — „Hotărârile pronunțate înainte de intrarea în vigoare a legii noi rămân supuse căilor de atac și termenelor prevăzute de legea sub care au fost pronunțate”), cât și a Codului de procedură civilă în vigoare (art. 27 — „Hotărârile rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul.”) respectă aceste exigențe constituționale. În schimb, legiuitorului îi este interzis să supună hotărârile judecătorești unor noi căi de atac reglementate după pronunțarea acestora. Aceeași regulă se aplică atât căilor ordinare, cât și extraordinare de atac, ambele categorii de căi de atac urmând să își păstreze aceeași configurație juridică de la data stabilită drept reper de către legiuitor (a se vedea distincția realizată de noul și vechiul Cod de procedură civilă). Prin urmare, eliminarea unui motiv de revizuire sau adăugarea unui nou motiv de revizuire după pronunțarea hotărârii nu poate produce niciun efect, prin prisma aplicării legii în timp, cu privire la hotărârea judecătorească deja pronunțată.

27. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

28. Pentru aceleași considerente în cauză nu pot fi reținute nici susținerile referitoare la încălcarea dreptului la un proces echitabil sau a dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu referire la intervenția legiuitorului în sensul modificării normelor procedurale aplicabile unui proces în curs.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Institutul Național pentru Studiul Totalitarismului din București în Dosarul nr. 46.431/3/2007* al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și constată că prevederile art. 725 alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 240

din 8 aprilie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații” din art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în interpretarea dată acesteia prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice. Excepția a fost ridicată de Nicolae Lazăr în Dosarul nr. 1.875/101/2018 al Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 301D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 410D/2019, nr. 447D/2019, nr. 518D/2019, nr. 621D/2019, nr. 657D/2019, nr. 660D/2019, nr. 661D/2019, nr. 764D/2019, nr. 765D/2019, nr. 766D/2019, nr. 767D/2019, nr. 817D/2019, nr. 1.700D/2019, nr. 1.850D/2019, nr. 1.851D/2019, nr. 1.852D/2019, nr. 1.970D/2019, nr. 1.971D/2019, nr. 1.972D/2019, nr. 2.000D/2019 și nr. 3.014D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții de lege, excepție ridicată de Gheorghe Ursoniu și Gheorghe Subțirelu în dosarele nr. 1.918/101/2018 și nr. 1.107/101/2018 ale Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Vasile Cornea în Dosarul nr. 1.337/85/2018 al Tribunalului Sibiu — Secția I civilă, de Mihai Lostun în Dosarul nr. 806/103/2018 al Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ, de Roman Bogneruc, Eugen Scurt și Ioan Eugen Lexușan în dosarele nr. 783/100/2018, nr. 252/84/2018 și nr. 256/84/2018 ale Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale, de Ioan Colța, Gheorghe Neamț, Ioan Grigore Rați și Iosif Cotoz în dosarele nr. 1.195/100/2018, nr. 1.194/100/2018, nr. 2.031/100/2018 și nr. 1.210/100/2018 ale Tribunalului Maramureș — Secția I civilă, de Ion Vipie în Dosarul nr. 1.103/101/2018 al Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Stelică Bobocea în Dosarul nr. 1.839/121/2018 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Costel Uriciuc, Constantin Dinculescu, Istvan Csaki, Constantin Amuntenci, Dumitru Maxim și Viorel Paliță în dosarele nr. 4.073/97/2018, nr. 2.622/97/2018, nr. 4.071/97/2018, nr. 3.140/97/2018, nr. 2.423/97/2018 și nr. 1.944/97/2018 ale Tribunalului Hunedoara — Secția I civilă, de Dumitrea George

în Dosarul nr. 1.724/100/2018 al Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale și de Gheorghe Ipate în Dosarul nr. 2.203/121/2018 al Tribunalului Galați — Secția I civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 410D/2019, nr. 447D/2019, nr. 518D/2019, nr. 621D/2019, nr. 657D/2019, nr. 660D/2019, nr. 661D/2019, nr. 764D/2019, nr. 765D/2019, nr. 766D/2019, nr. 767D/2019, nr. 817D/2019, nr. 1.700D/2019, nr. 1.850D/2019, nr. 1.851D/2019, nr. 1.852D/2019, nr. 1.970D/2019, nr. 1.971D/2019, nr. 1.972D/2019, nr. 2.000D/2019 și nr. 3.014D/2019 la Dosarul nr. 301D/2019, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 31 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.875/101/2018, Încheierea din 18 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.918/101/2018, Încheierea din 19 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.107/101/2018 și Încheierea din 28 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.103/101/2018, **Tribunalul Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu referire la sintagma „stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații”**. Excepția a fost ridicată de Lazăr Nicolae, Gheorghe Ursoniu, Gheorghe Subțirelu și Ion Vipie.

8. Prin Încheierea din 7 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 783/100/2018, încheierile din 14 februarie 2019, pronunțate în dosarele nr. 252/84/2018 și nr. 256/84/2018, Încheierea din 18 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.724/100/2018, **Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept**. Excepția a fost ridicată de Roman Bogneruc, Eugen Scurt, Ioan Eugen Lexușan și George Dumitrea.

9. Prin Decizia civilă nr. 293 din 16 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.839/121/2018, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția a fost ridicată de Stelică Bobocea.

10. Prin Sentința civilă nr. 992 din 26 septembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.203/121/2018, **Tribunalul Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu referire la sintagma „stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații”, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.** Excepția a fost ridicată de Gheorghe Ipate.

11. Prin Încheierea din 21 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.337/85/2018, **Tribunalul Sibiu — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 192/2015 pentru completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția a fost ridicată de Vasile Cornea.

12. Prin încheierile din 7 mai 2019, pronunțate în dosarele nr. 4.073/97/2018, nr. 2.622/97/2018, nr. 4.071/97/2018, nr. 3.140/97/2018, nr. 2.423/97/2018 și nr. 1.944/97/2018, **Tribunalul Hunedoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția a fost ridicată de Costel Uriciuc, Constantin Dinculescu, Istvan Csaki, Constantin Amuntenci, Dumitru Maxim și Viorel Paliță.

13. Prin Încheierea din 27 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 806/103/2018, **Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția a fost ridicată de Mihai Lostun.

14. Prin încheierile din 22 martie 2019, pronunțate în dosarele nr. 1.195/100/2018, nr. 1.194/100/2018, nr. 2.031/100/2018 și nr. 1.210/100/2018, **Tribunalul Maramureș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția a fost ridicată de Ioan Colța, Gheorghe Neamț, Ioan Grigore Rati și Iosif Cotoz.

15. **În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că interpretarea pe care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a dat-o dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, în sensul că „stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații» se referă la legea în vigoare la data recalculării pensiei prin acordarea majorării de punctaj, respectiv la Legea nr. 263/2010” a determinat o diminuare a pensiei pentru cei care și-au desfășurat activitatea în grupa I de muncă sau condiții speciale și care s-au înscris la pensie până la 31 decembrie 2010 și a exclus de la determinarea punctajului mediu anual stagiul complet de cotizare de 20 de ani stabilit cu prilejul ieșirii la pensie.** Astfel, sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5), art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1), art. 41 alin. (2), art. 44 alin. (1), alin. (2) teza întâi, alin. (3) și (8), art. 47 alin. (2), art. 53 alin. (1) și (2), art. 108 alin. (2), art. 129 și 148.

16. În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, autorii excepției arată că legea nu este clară și precisă, decizia instanței supreme neclarificând aplicarea

art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 sub aspectul stagiului complet de cotizare ce urmează a fi folosit la determinarea punctajului mediu anual în urma creșterii cu 50% a punctajelor anuale. Arată că fiecare pensie are particularitatea sa, iar Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018 ar fi trebuit să clarifice fiecare situație.

17. Cu privire la încălcarea prevederilor art. 16 din Constituție, autorii excepției arată că acordarea beneficiului suplimentar pentru muncă în condiții superioare prin majorarea stagiului de cotizare la cel prevăzut de Legea nr. 263/2010 creează un regim discriminatoriu față de pensionarii care au primit acest punctaj suplimentar cu păstrarea stagiului de cotizare prevăzut de legea în vigoare la data stabilirii pensiei. De asemenea, invocă și o discriminare în raport cu persoanele pensionate în temeiul Legii nr. 263/2010, care vor beneficia de aplicarea art. 170 din aceeași lege.

18. În critica de neconstituționalitate se susține și că dispozițiile de lege criticate creează o discriminare între persoanele care și-au depus cererile de recalculare anterior intrării în vigoare a Legii nr. 221/2018 și cele care au depus cererile ulterior acestei date.

19. Referitor la încălcarea prevederilor art. 21 alin. (1) și (3) din Constituție arată că dispozițiile de lege criticate, prin lipsa lor de claritate și predictibilitate, îngreșesc accesul la justiție. De asemenea, arată că nu este asigurat dreptul la un proces echitabil, întrucât nu se asigură acordarea majorării de punctaj prevăzute de art. 169¹ alin. (1) din Legea nr. 263/2010, respectiv păstrarea dreptului câștigat conștând în stagiul de cotizare de 20 de ani acordat cu prilejul ieșirii la pensie.

20. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 41 din Constituție, autorii excepției arată că „prin modificarea stagiului complet de cotizare de la 20 de ani la 30 de ani, persoanelor care au prestat munca în grupa I de muncă sau condiții speciale — subteran și care au realizat cel puțin 20 de ani în subteran se aduce o gravă încălcare a art. 41 alin. (2) din Constituția României, acreditându-se o idee extrem de periculoasă prin care legiuitorul poate oricând să afecteze în sens negativ dreptul la pensie obținut pe baza unei legi anterioare sau chiar în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive, eliminând anumite beneficii (stagiul complet de cotizare de 20 de ani), ce nu reprezintă altceva decât transpunerea efectivă în practică a garanțiilor prevăzute de art. 41 alin. (2) din Constituție pentru cei care au lucrat în condiții deosebite sau/si speciale și cărora le-au fost acordate datorită naturii profesiei lor care implică un risc, o uzură fizică și morală accentuată, respectiv punerea în pericol a sănătății și a vieții lor — pensionarilor care au lucrat în industria minieră”.

21. Referitor la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 44 din Constituție, autorii excepției arată că pensia constituie un „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar „restrângerea elementului de calcul din stagiul complet de cotizare de 20 de ani echivalează cu încălcarea dreptului la garanția pensiei care a fost stabilită prin lege la determinarea sa. Modificarea stagiului complet de cotizare avut echivalează cu o expropriere inutilă și nedreaptă, neprevăzută de lege și fără despăgubire. Pensia este o avere pe care am dobândit-o pe bază de lege.”

22. Aceleași argumente sunt invocate și pentru a susține încălcarea dreptului la pensie, prevăzut de art. 47 alin. (2) din Constituție.

23. Autorii excepției arată că restrângerea exercițiului drepturilor fundamentale mai sus arătate nu este justificată de niciuna dintre situațiile prevăzute de art. 53 din Constituție.

24. Cu privire la art. 108 alin. (2) din Constituție, autorii excepției arată că prevederile art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 au fost modificate, contrar normelor de tehnică legislativă, printr-un act juridic inferior, respectiv prin Hotărârea Guvernului nr. 291/2017.

25. În sfârșit, cu privire la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 129 și 148, autorii excepției arată că „nu putem exercita o cale de atac, care trebuie să conțină motivele de nelegalitate sau netemeinicie a hotărârii, astfel ni se încheie dreptul la un recurs efectiv consacrat de art. 13 din Curtea Europeană a Drepturilor a Omului, în dreptul român, în mod deosebit fiind problema de substanță a unui remediu efectiv în dreptul intern în desfășurarea procedurilor pentru căile de atac”.

26. **Tribunalul Mehedintzi — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Galați — Secția I civilă, Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ, Tribunalul Maramureș — Secția I civilă și Tribunalul Hunedoara — Secția I civilă** consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

27. **Tribunalul Sibiu — Secția I civilă** apreciază că „în considerarea art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 192/2015, prin acordarea majorărilor prevăzute de Legea nr. 263/2010, în perioada anterioară intrării în vigoare a legii noi din anul 2018, respectiv Legea nr. 221/2018, s-ar pierde beneficiul stagiului redus de cotizare, ceea ce s-ar putea constitui într-o încălcare a dispozițiilor art. 53 alin. (2) din Constituția României”.

28. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

29. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens arată că principiul neretroactivității legii civile are o valoare absolută, în sensul că legiuitorul nu poate institui nicio derogare, și semnifică faptul că legea civilă se aplică tuturor situațiilor juridice născute după intrarea ei în vigoare, iar nu situațiilor juridice trecute. Acesta este principalul motiv pentru care prevederile Legii nr. 192/2015 nu se aplică situațiilor consumate, iar potrivit principiului aplicării imediate a legii noi, de la data intrării în vigoare acesteia, ea se aplică tuturor actelor, faptelor și situațiilor juridice viitoare, actelor, faptelor și situațiilor juridice în curs de constituire, modificare sau stingere începând cu această dată, precum și efectelor viitoare ale unor situații juridice anterior născute, dar neconsumate la data intrării în vigoare a legii noi, potrivit principiului *tempus regit actum*. Arată că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări. În sfârșit, precizează că, în conformitate cu prevederile art. 47 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are dreptul de a stabili categoriile de pensionari, precum și dispozițiile legale aplicabile fiecărei categorii în parte, în funcție de situația juridică în care se află.

30. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

31. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

32. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierilor de sesizare, dispozițiile art. 169¹

alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, așa cum a fost completată prin articolul unic din Legea nr. 192/2015 pentru completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 8 iulie 2015. În unele încheieri de sesizare este menționat art. 169¹ în integralitatea sa, dar, din examinarea criticilor de neconstituționalitate, se constată că se au în vedere doar dispozițiile alin. (3), care au următorul conținut: „*În cazul persoanelor prevăzute la alin. (2), la numărul total de puncte realizate de acestea până la data prezentei recalculări se adaugă numărul de puncte corespunzător majorării rezultate în urma aplicării prevederilor alin. (1), la determinarea punctajului mediu anual utilizându-se stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații.*”

33. Totodată, din analiza motivării excepției rezultă că aceasta vizează doar sintagma „*stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații*” din cuprinsul acestui text de lege. Mai mult decât atât, autorii critică dispozițiile art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010, în interpretarea dată acestora de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1037 din 6 decembrie 2018. Soluția Înaltei Curți de Casație și Justiție este cea potrivit căreia sintagma „*stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații*” se referă la legea în vigoare la data recalculării pensiei prin acordarea majorării de punctaj, respectiv la Legea nr. 263/2010.

34. Ca atare, Curtea se va pronunța asupra constituționalității sintagmei „*stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații*” din art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010, în interpretarea dată acesteia de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018.

35. Autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor din Constituție conținute în: art. 1 alin. (5) privind obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 44 alin. (1), (2), (3) și (8) privind dreptul de proprietate privată, art. 47 alin. (2) referitor la dreptul cetățenilor la diferite forme de asigurări sociale, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, art. 78 referitor la intrarea în vigoare a legii, art. 126 alin. (3) referitor la competența Înaltei Curți de Casație și Justiție de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii, art. 129 privind folosirea căilor de atac, art. 148 alin. (2) referitor la integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, autorii excepției susțin că au fost încălcate prevederile art. 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul la un recurs efectiv.

36. Examinând critica de neconstituționalitate, Curtea reține că un prim aspect invocat de autorii excepției privește pretinsa încălcare a art. 1 alin. (5) din Constituție, motivat de lipsa de claritate și previzibilitate a textului atacat. Față de această critică, Curtea reține că, prin Decizia nr. 836 din 17 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 12 martie 2021, au fost examinate critici similare de neconstituționalitate aduse prevederilor art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010. Curtea a constatat, în esență, că Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018 pronunțată de instanța supremă clarifică modul de interpretare și aplicare a legii, iar interpretarea dată sintagmei „*stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații*” este constituțională. Faptul că autorii prezentei excepții de neconstituționalitate stăruie în a

interpreta sintagma „*stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații*” în sensul dorit de aceștia, și anume cu referire la stagiile de cotizare stabilite la data pensionării, și nu la cele prevăzute de legea în vigoare la data recalcularii pensiei prin acordarea majorării de punctaj, respectiv la Legea nr. 263/2010, opunându-se deci interpretării date de instanța supremă prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, nu constituie un veritabil aspect de neconstituționalitate care să atragă sancționarea art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 din perspectiva prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

37. Curtea a apreciat, pentru aceleași considerente, că sunt neîntemeiate și criticile de neconstituționalitate vizând încălcarea dreptului de acces la justiție și a dreptului la un proces echitabil, consacrate de art. 21 alin. (1) și (3) din Constituție.

38. Analizând în continuare criticile de neconstituționalitate raportate la prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că autorii excepției invocă diferența de tratament juridic dintre persoanele care se încadrează în ipoteza textului de lege supus controlului de constituționalitate și pensionarii care, conform prevederilor legale în vigoare, au beneficiat de majorarea punctajelor anuale cu păstrarea stagiului de cotizare stabilit la data pensionării.

39. Curtea constată că persoanele în raport cu care autorii excepției se consideră discriminați sunt, în realitate, cele menționate în dispozițiile art. 169¹ alin. (2) din Legea nr. 263/2010 ca fiind exceptate de la aplicarea dispozițiilor alin. (1) din același articol de lege. În critica pe care autorii excepției de neconstituționalitate o fac, aceștia omit faptul că persoanele excluse de la aplicarea dispozițiilor art. 169¹ alin. (1) din Legea nr. 263/2010 nu au beneficiat de un stagiul de cotizare redus cu prilejul stabilirii pensiei, majorarea punctajelor anuale fiind acordată tocmai pentru a atenua diferența de tratament juridic în raport cu persoanele care, lucrând în grupele superioare de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, respectiv în locuri de muncă încadrate în condiții deosebite și/sau condiții speciale, ulterior acestei date, au îndeplinit criteriile obținerii unui stagiul de cotizare redus în raport cu stagiul complet de cotizare prevăzut pentru celelalte categorii de pensionari. Astfel, spre exemplu, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2008 pentru completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 637 din 4 septembrie 2008, completează Legea nr. 19/2000 cu art. 78² în care se prevede acordarea unui număr suplimentar de puncte pentru asigurații care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în grupa I și/sau grupa II de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, precizând însă că aceste prevederi se aplică „*numai în situațiile în care, potrivit legii, la determinarea punctajului mediu anual se utilizează stagiile complete de cotizare, prevăzute în anexa nr. 3, în funcție de data nașterii, respectiv stagiile complete de cotizare în funcție de data deschiderii dreptului la pensie, conform prevederilor art. 167¹”*.

40. Din contră, autorii excepției se află în ipoteza în care, cu prilejul deschiderii dreptului la pensie, au beneficiat de stagii de cotizare reduse, prin urmare sunt într-o situație obiectiv diferită de cea a categoriei de pensionari cu care se compară. Or, așa cum s-a statuat în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, egalitatea în fața legii și a autorităților publice, consacrată cu titlu de principiu de art. 16 alin. (1) din Constituție, își găsește aplicare doar atunci când persoanele se găsesc în situații identice sau egale, care impun și justifică același tratament juridic. *Per a contrario*, când acestea se află în situații diferite, regimul juridic aplicabil fiecăreia nu poate fi decât diferit, soluție legislativă care nu contravine, ci, dimpotrivă, decurge logic din chiar principiul enunțat (a se vedea, spre exemplu,

Decizia nr. 192 din 31 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 21 iunie 2005).

41. În continuare, analizând susținerile autorilor excepției de neconstituționalitate referitoare la pretinsa discriminare în raport cu persoanele care au beneficiat de aplicarea prevederilor art. 170 din Legea nr. 263/2010, Curtea constată că dispozițiile acestui articol de lege sunt aplicabile persoanelor care s-au pensionat ulterior datei de 1 ianuarie 2011, în temeiul Legii nr. 263/2010. În același timp, constată că autorii excepției sunt persoane ale căror drepturi de pensie au fost stabilite potrivit legislației anterioare datei de 1 ianuarie 2011, așa cum prevede însăși ipoteza art. 169¹ alin. (1) din Legea nr. 263/2010. Or, așa cum s-a statuat în jurisprudența Curții Constituționale, situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări. Astfel, data pensionării, anterioară sau ulterioară intrării în vigoare a noii reglementări în materie, generează situații juridice diferite, care impun și justifică un tratament juridic diferentiat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 861 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 22 ianuarie 2007).

42. Curtea apreciază că este neîntemeiată și critica referitoare la existența unei discriminări între persoanele care și-au depus cererile de recalculare anterior intrării în vigoare a Legii nr. 221/2018 și cele care au depus cererile ulterior, de vreme ce recalcularea pensiilor în temeiul art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza noimei.

43. Analizând, în cele ce urmează, susținerile autorilor excepției vizând pretinsa contrariedade dintre textul de lege criticat și prevederile constituționale care consacră principiul neretroactivității legii civile, încălcarea dreptului de proprietate, a dreptului la pensie și a dreptului la protecția socială a muncii, Curtea reține că argumentele formulate de autorii excepției se referă la modificarea prin dispoziția de lege criticată a unui element avut în vedere la stabilirea inițială a dreptului la pensie, și anume a stagiului de cotizare. Or, față de această critică reține că, în vederea creării unui cadru legislativ cât mai coerent și unitar, în scop reparatoriu ori pentru a înlătura unele diferențe majore de tratament între persoanele pensionate sub imperiul unor acte normative diferite, potrivit principiului *tempus regit actum*, legiuitorul poate prevedea prin actele normative în vigoare proceduri de recorelare sau recalculare a pensiilor stabilite în temeiul legislației anterioare, cu utilizarea elementelor de calcul al pensiei prevăzute de legislația în vigoare la momentul efectuării acestor proceduri. Instituirea acestor proceduri intră în competența exclusivă a legiuitorului, care, potrivit art. 47 alin. (2) din Constituție, se bucură de atribuția de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestor drepturi, inclusiv modalitățile de calcul al cuantumului lor (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 736 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 4 ianuarie 2007).

44. Cu toate acestea, același text constituțional garantează cuantumul pensiei stabilit potrivit principiului contributivității. În acest sens, Curtea, în jurisprudența sa, a statuat că „dreptul la pensie este un drept preconstituit încă din perioada activă a vieții individului, acesta fiind obligat prin lege să contribuie la bugetul asigurărilor sociale de stat procentual, raportat la nivelul venitului realizat. Corelativ, se naște obligația statului ca în perioada pasivă a vieții individului să îi plătească o pensie al cărei cuantum să fie guvernat de principiul contributivității, cele două obligații fiind intrinsec și indisolubil legate. Scopul pensiei este acela de a compensa în perioada pasivă a vieții persoanei asigurate contribuțiile vărsate de către aceasta la bugetul asigurărilor sociale de stat în temeiul principiului contributivității

și de a asigura mijloacele de subzistență a celor care au dobândit acest drept în condițiile legii (perioadă contributivă, vârstă de pensionare etc.). Astfel, statul are obligația pozitivă de a lua toate măsurile necesare realizării acestei finalități și de a se abține de la orice comportament de natură a limita dreptul la asigurări sociale. (...) Cuantumul pensiei, stabilit potrivit principiului contributivității, se constituie într-un drept câștigat, astfel încât diminuarea acestuia nu poate fi acceptată nici măcar cu caracter temporar. Prin sumele plătite sub forma contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale, persoana în cauză, practic, și-a câștigat dreptul de a primi o pensie în cuantumul rezultat prin aplicarea principiului contributivității; astfel, contributivitatea, ca principiu, este de esența dreptului la pensie, iar derogările, chiar și temporare, referitoare la obligația statului de a plăti cuantumul pensiei rezultat în urma aplicării acestui principiu afectează substanța dreptului la pensie” (a se vedea în acest sens Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010).

45. Or, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 169¹ alin. (4) din Legea nr. 263/2010, „în situația în care, în urma aplicării prevederilor alin. (1)—(3), rezultă un punctaj mediu anual mai mic, se menține punctajul mediu anual și cuantumul aferent aflat în plată sau convenit la data recalculării”. Prin urmare, constată că legea prevede garanții exprese pentru păstrarea cuantumului pensiei, astfel că nu se poate aprecia că schimbarea elementelor în funcție de care aceasta a fost calculată afectează dreptul la pensie, așa cum a fost stabilit anterior.

48. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicolae Lazăr, Gheorghe Ursoniu și Gheorghe Subțirelu în dosarele nr. 1.875/101/2018, nr. 1.918/101/2018 și nr. 1.107/101/2018 ale Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Vasile Cornea în Dosarul nr. 1.337/85/2018 al Tribunalului Sibiu — Secția I civilă, de Mihai Lostun în Dosarul nr. 806/103/2018 al Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ, de Roman Bogneruc, Eugen Scurt și Ioan Eugen Lexuțan în dosarele nr. 783/100/2018, nr. 252/84/2018 și nr. 256/84/2018 ale Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale, de Ioan Colța, Gheorghe Neamț, Ioan Grigore Rați și Iosif Cotoz în dosarele nr. 1.195/100/2018, nr. 1.194/100/2018, nr. 2.031/100/2018 și nr. 1.210/100/2018 ale Tribunalului Maramureș — Secția I civilă, de Ion Vîpîie în Dosarul nr. 1.103/101/2018 al Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Stelică Bobocea în Dosarul nr. 1.839/121/2018 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Costel Uriciuc, Constantin Dinculescu, Istvan Csaki, Constantin Amuntenci, Dumitru Maxim și Viorel Paliță în dosarele nr. 4.073/97/2018, nr. 2.622/97/2018, nr. 4.071/97/2018, nr. 3.140/97/2018, nr. 2.423/97/2018 și nr. 1.944/97/2018 ale Tribunalului Hunedoara — Secția I civilă, de Dumitrescu George în Dosarul nr. 1.724/100/2018 al Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale și de Gheorghe Ipate în Dosarul nr. 2.203/121/2018 al Tribunalului Galați — Secția I civilă și constată că sintagma „*stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații*” din art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în interpretarea dată acesteia prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Galați — Secția I civilă, Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ, Tribunalului Maramureș — Secția I civilă, Tribunalului Sibiu — Secția I civilă și Tribunalului Hunedoara — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 aprilie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

46. Referitor la critica de neconstituționalitate potrivit căreia dispozițiile art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 contravin prevederilor art. 108 alin. (2) din Constituție, întrucât conținutul acestor dispoziții de lege a fost modificat printr-un act juridic inferior, respectiv prin Hotărârea Guvernului nr. 291/2017, Curtea, prin Decizia nr. 463 din 11 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 911 din 12 noiembrie 2019, paragraful 64, a reținut că „verificarea eventualității ca o hotărâre a Guvernului să modifice legea în executarea căreia a fost emisă depășește competențele Curții Constituționale. În orice caz, în paragraful 69 al Deciziei nr. 69 din 15 octombrie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 sunt în deplină consonanță cu actul normativ în executarea căruia au fost edictate, explicitând dispoziția din lege”.

47. Cât privește critica de neconstituționalitate adusă art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 în raport cu art. 129 și art. 148 alin. (2) din Constituție, precum și în raport cu art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocată din perspectiva încălcării dreptului de a exercita căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, Curtea, prin Decizia nr. 836 din 17 noiembrie 2020, anterferită, a constatat, în considerarea obiectului de reglementare al textului de lege criticat, care nu vizează aspecte procedurale referitoare la exercitarea căilor de atac, că dispozițiile constituționale și convenționale invocate nu sunt incidente în cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 405

din 10 iunie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 464 alin. (3) raportat la art. 464 alin. (1) lit. r) și t) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Titirișcă	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 464 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Antița Dragoș în Dosarul nr. 6.278/108/2017 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 964D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere faptul că autoarea excepției invocă aspecte care țin de aplicarea legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 1.325 din 13 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 6.278/108/2017, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 464 alin. (3) din Codul fiscal**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Antița Dragoș într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unor decizii de impunere, aflată în fază de recurs.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că textul criticat este neconstituțional în măsura în care nu este posibilă aplicarea retroactivă a scutirii de la plata impozitului pe teren de la data de când soțul veteranului de război/persoana cu handicap are dreptul legal de a fi scutit(ă), și nu doar pentru viitor, de la data când depune documentele justificative, cu alte cuvinte acesta/aceasta să poată fi scutit(ă) și pentru trecut (de la data la care are dreptul de scutire) și pentru viitor.

6. Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit actului de sesizare, dispozițiile art. 464 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare. Analizând motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că autoarea excepției face trimitere expresă și la prevederile art. 464 alin. (1) lit. r) și t) din același act normativ. Se constată astfel că din motivarea excepției transpare, în mod clar, intenția autoarei acesteia de a contesta în mod coroborat respectivele prevederi legale. Prin urmare, deși în mod formal ridică excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 464 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, intenția reală a acesteia este de a beneficia de o eventuală neconstituționalitate a dispozițiilor art. 464 alin. (3) prin raportare la art. 464 alin. (1) lit. r) și t) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal.

11. În ceea ce privește stabilirea obiectului excepției de neconstituționalitate, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa, cu valoare de principiu, că, în exercitarea controlului de constituționalitate, instanța de contencios constituțional trebuie să țină cont de voința reală a părții care a ridicat excepția de neconstituționalitate; în caz contrar, Curtea ar fi ținută de un criteriu procedural strict formal, respectiv indicarea formală de către autorul excepției a textului legal criticat. Or, determinarea obiectului excepției de neconstituționalitate este o operațiune care, pe lângă existența unor condiționări formale inerente ce incumbă în sarcina autorului acesteia, poate necesita și o apreciere obiectivă a Curții Constituționale, având în vedere finalitatea urmărită de autor prin ridicarea excepției. O atare concepție se impune tocmai datorită caracterului concret al controlului de constituționalitate exercitat pe cale de excepție (a se vedea în acest sens Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012, Decizia nr. 775 din 7 noiembrie 2006, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.006 din 18 decembrie 2006, sau Decizia nr. 244 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 6 iulie 2017, paragraful 17).

12. Prin urmare, Curtea reține că obiect al controlului de constituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 464 alin. (3) raportat la art. 464 alin. (1) lit. r) și t) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, care au următorul cuprins:

— Art. 464 alin. (3): „*Scutirea sau reducerea de la plata impozitului/taxe, stabilită conform alin. (2), se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care persoana depune documentele justificative*”;

— Art. 464 alin. (1) lit. r) și t): „(1) *Nu se datorează impozit/taxă pe teren pentru: [...]*

r) *terenurile aflate în proprietatea sau coproprietatea veteranilor de război, a văduvelor de război și a văduvelor nerecăsătorite ale veteranilor de război; [...]*

t) *terenul aferent clădirii de domiciliu, aflat în proprietatea sau coproprietatea persoanelor cu handicap grav sau accentuat și a persoanelor încadrate în gradul I de invaliditate, respectiv a reprezentanților legali, pe perioada în care au în îngrijire, supraveghere și întreținere persoane cu handicap grav sau accentuat și persoane încadrate în gradul I de invaliditate*”.

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 47 — Nivelul de trai, ale art. 50 — Protecția persoanelor cu handicap și ale art. 57 — Exercițarea drepturilor și a libertăților.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autoarea excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate. Astfel, din examinarea documentelor aflate la dosarul cauzei rezultă că, în realitate, aceasta este nemulțumită de interpretarea și aplicarea textelor legale de către instanța de fond, în sensul că scutirea de la plata impozitului pe teren nu poate opera retroactiv, solicitând ca această scutire să poată fi aplicabilă atât pentru trecut, cât și pentru viitor.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 464 alin. (3) raportat la art. 464 alin. (1) lit. r) și t) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Antița Dragoș în Dosarul nr. 6.278/108/2017 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 iunie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Titirișcă

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru abrogarea art. 72 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2020 privind reglementarea unor măsuri, începând cu data de 15 mai 2020, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, pentru prelungirea unor termene, pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, a Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și a altor acte normative

Având în vedere revenirea economică înregistrată în ultima perioadă și diminuarea problemelor de ordin economic și social apărute din cauza pandemiei de COVID-19, care oferă oportunitatea și necesitatea impunerii unei reveniri graduale la o situație de normalitate în piețele de energie electrică și de gaze naturale, din perspectiva relațiilor contractuale dintre clienții finali casnici și noncasnici, pe de o parte, și prestatorii lor de servicii în domeniile energie electrică și/sau de gaze naturale, pe de altă parte, luând în considerare:

— că aplicarea măsurilor prevăzute la art. 72 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2020 privind reglementarea unor măsuri, începând cu data de 15 mai 2020, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, pentru prelungirea unor termene, pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, a Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și a altor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2020, cu modificările și completările ulterioare, au produs arierate în economie datorită comportamentului adoptat de către o parte dintre consumatorii casnici și noncasnici care au acumulat restanțe la plata energiei electrice și gazelor naturale;

— că datoriile acumulate de consumatorii casnici și noncasnici la plata energiei electrice și gazelor naturale nu mai pot fi susținute de către furnizorii acestor servicii;

— că fiecare zi de întârziere conduce, în opinia asociațiilor de profil, la amplificarea prejudiciilor suferite de operatorii economici implicați în lanțul de alimentare cu energie electrică, respectiv cu gaze naturale și la mărirea debitelor consumatorilor care au abuzat de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2020, cu modificările și completările ulterioare;

— necesitatea eliminării impactului negativ la nivel macroeconomic al continuării aplicării — pe termen lung — a unor măsuri de protecție pentru clienții finali de energie electrică și de gaze naturale, impact care se va manifesta printr-o creștere iminentă a debitelor deja existente în contextul revenirii economiei, al creșterii cererii de energie electrică și de gaze naturale și a prețurilor aferente, în cazul în care starea de alertă se prelungește;

— necesitatea evitării deconectării bruște a clienților finali care au fost cu adevărat afectați de pandemia de COVID-19, odată cu încetarea stării de alertă, sens în care este necesară stabilirea unei perioade în care să se soluționeze situațiile de neplată existente în urma neplății debitelor consumatorilor;

— dificultățile create în piețele de energie electrică și gaze naturale și volumul considerabil al facturilor restante acumulate ca rezultat al exercitării într-un mod excesiv din partea unor clienți finali de energie electrică și de gaze naturale, al drepturilor oferite de legislația în vigoare menită să susțină un nivel acceptabil al suportabilității consumului de energie electrică și de gaze naturale pentru clienții finali real afectați de pandemia de COVID-19, fapt ce conduce la o presiune suplimentară dificil de suportat de operatorii din domeniu,

întrucât prelungirea facilităților poate conduce la prejudicii majore în lanț în întreaga economie,

în considerarea faptului că elementele de mai sus vizează interesul economic general și constituie o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, la articolul 72 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2020 privind reglementarea unor măsuri, începând cu data de 15 mai 2020, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, pentru prelungirea unor termene, pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, a Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și a altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 14 mai 2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2020, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (1) se abrogă.

Art. II. — Sistarea prestării serviciilor în domeniile energie electrică și/sau de gaze naturale corespunzătoare neachitării debitelor restante înregistrate de clienții finali pe perioada aplicării prevederilor art. 72 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2020, aprobată cu modificări și completări prin

Legea nr. 179/2020, cu modificările și completările ulterioare, nu se poate realiza mai devreme de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. III. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2020 privind reglementarea unor măsuri, începând cu data de 15 mai 2020, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, pentru prelungirea unor termene, pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, a Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și a altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 14 mai 2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2020, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificarea adusă prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Ministrul energiei,
Virgil-Daniel Popescu

ACTE ALE COMITETULUI NAȚIONAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

COMITETUL NAȚIONAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Listei cu clasificarea țărilor/teritoriilor în funcție de rata de incidență cumulată

Având în vedere propunerile Institutului Național de Sănătate Publică referitoare la clasificarea țărilor/teritoriilor în funcție de rata de incidență cumulată, formulate în temeiul prevederilor art. 1 alin. (3) din Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 43 din 1.07.2021, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) lit. c) și ale art. 8¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4, art. 11 alin. (1) și art. 15 alin. (4) din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 20 lit. l) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 și 4 din Hotărârea Guvernului nr. 94/2014 privind organizarea, funcționarea și componența Comitetului național pentru situații speciale de urgență, cu modificările și completările ulterioare,

Comitetul Național pentru Situații de Urgență adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă Lista cu clasificarea țărilor/teritoriilor în funcție de rata de incidență cumulată, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în vederea stabilirii persoanelor care sosesc în România din acestea și cu privire la care se instituie măsura carantinei.

(2) Lista prevăzută la alin. (1) intră în vigoare începând cu data de 8 august 2021, ora 00,00.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se comunică tuturor componentelor Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență, pentru punere în aplicare prin ordine și acte administrative ale conducătorilor acestora.

Președintele Comitetului Național pentru Situații de Urgență,

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 5 august 2021.

Nr. 54.

ANEXĂ

LISTA

cu clasificarea țărilor/teritoriilor în funcție de rata de incidență cumulată

Stat/Zonă/Teritoriu	Rata de incidență cumulată la 1.000 de locuitori*
Zona roșie	
Insula Man	28,2
Jersey	15,7
Insulele Virgine Britanice	15,7
Fiji	13,6
Cipru	12,4
Gibraltar	11,4
Cuba	10,2
Georgia	8,9
Botswana	8,7
Seychelles	8,6
Spania	7,2
Marea Britanie**	6,6
Malaysia	6,3
Mongolia	5,4
Curaçao	5,4
Aruba	5,4
Monaco	5,2
Kazahstan	5,1

Stat/Zonă/Teritoriu	Rata de incidență cumulată la 1.000 de locuitori*
Andorra	5,1
Polinezia Franceză	5,0
Libia	4,6
Insulele Virgine ale Statelor Unite	4,6
Eswatini	4,4
Iran	4,1
Franța	4,1
Bahamas	4,1
Tunisia	4,1
Olanda	4,0
Argentina	3,9
Islanda	3,9
Portugalia	3,8
Irak	3,6
Malta	3,5
Grecia	3,5
Irlanda	3,5
Panama	3,2
Maldive	3,1

Stat/Zonă/Teritoriu	Rata de incidență cumulată la 1.000 de locuitori*
Thailanda	3,1
Kuweit	3,0
Africa de Sud**	2,7
Brazilia**	2,6
Nepal**	1,0
India**	0,4
Zona galbenă	
Israel	2,9
Columbia	2,9
Namibia	2,9
Sint Maarten	2,8
Costa Rica	2,8
Statele Unite ale Americii	2,7
Turcia	2,4
Federația Rusă	2,3
Muntele Negru	2,3
Kârgâzstan	2,2
Indonezia	2,1
Puerto Rico	2,1
Guatemala	2,0
Emiratele Arabe Unite	2,0
Danemarca	2,0
Trinidad și Tobago	2,0
Maroc	2,0
Suriname	1,9
Belgia	1,9
Honduras	1,8
Luxemburg	1,8
Zimbabwe	1,7
Oman	1,6
Zona verde	
Mexic	1,5
San Marino	1,5
Estonia	1,4
Belarus	1,3
Myanmar	1,3
Mauritius	1,3
Guyana	1,3
Bonaire, Saint Eustatius și Saba	1,3
Finlanda	1,3
Lituania	1,3
Sri Lanka	1,2
Vietnam	1,2
Insulele Feroe	1,1
Liban	1,1
Elveția	1,1
Iordania	1,1
Italia	1,1
Rwanda	1,1
Paraguay	1,0
Bolivia	1,0
Armenia	1,0
Belize	1,0
Bangladesh	1,0
Guernsey	1,0

Stat/Zonă/Teritoriu	Rata de incidență cumulată la 1.000 de locuitori*
Capul Verde	0,9
Chile	0,9
Bahrain	0,8
Saint Lucia	0,8
Insulele Turks și Caicos	0,8
Filipine	0,8
Mozambic	0,8
Saint Kitts și Nevis	0,8
Qatar	0,8
Uruguay	0,8
Jamaica	0,7
Mauritania	0,7
El Salvador	0,7
Groenlanda	0,7
Norvegia	0,7
Japonia	0,7
Senegal	0,7
Austria	0,7
Ecuador	0,6
Bermuda	0,6
Peru	0,6
Cambodgia	0,6
Timorul de Est	0,6
Suedia	0,6
Azerbaidjan	0,6
Zambia	0,6
Slovenia	0,6
Lesotho	0,6
Serbia	0,5
Liechtenstein	0,5
Barbados	0,5
Guam	0,5
Republica Dominicană	0,5
Arabia Saudită	0,5
Croația	0,5
Venezuela	0,5
Malawi	0,5
Laos	0,5
Algeria	0,4
Gambia	0,4
Coreea de Sud	0,4
Letonia	0,4
Republica Moldova	0,4
Antigua și Barbuda	0,4
Singapore	0,3
Kosovo	0,3
Uzbekistan	0,3
Bulgaria	0,3
Saint Vincent și Grenadine	0,3
Insulele Cayman	0,3
Palestina	0,3
Germania	0,3
Macedonia de Nord	0,3
Pakistan	0,2
Guineea Bissau	0,2

Stat/Zonă/Teritoriu	Rata de incidență cumulată la 1.000 de locuitori*
Cehia	0,2
Ucraina	0,2
Kenia	0,2
Sao Tome și Príncipe	0,2
Slovacia	0,2
Bosnia și Herțegovina	0,2
Canada	0,2
Dominica	0,2
Ghana	0,2
Afghanistan	0,2
Albania	0,2
Togo	0,1
Anguilla	0,1
Burundi	0,1
Bhutan	0,1
Brunei Darussalam	0,1
Nicaragua	0,1
Ungaria	0,1
Guineea	0,1
Tadjikistan	0,1
Noua Zeelandă	0,1
Australia	0,1
România	0,1
Uganda	0,1
Haiti	0,1
Angola	0,1
Grenada	0,1
Congo	0,0
Gabon	0,0
Eritreea	0,0
Djibouti	0,0
Somalia	0,0
Nigeria	0,0
Liberia	0,0
Benin	0,0

Stat/Zonă/Teritoriu	Rata de incidență cumulată la 1.000 de locuitori*
Sierra Leone	0,0
Taiwan	0,0
Madagascar	0,0
Mali	0,0
Yemen	0,0
Burkina Faso	0,0
Niger	0,0
Sudan	0,0
Montserrat	0,0
Comore	0,0
Guineea Ecuatorială	0,0
Republica Democrată Congo	0,0
Polonia	0,0
Egipt	0,0
Papua Noua Guinee	0,0
Republica Centrafricană	0,0
Wallis și Futuna	0,0
Camerun	0,0
Insulele Mariane de Nord	0,0
Etiopia	0,0
Ciad	0,0
Siria	0,0
Coasta de Fildeș	0,0
Sudanul de Sud	0,0
Republica Populară Chineză	0,0
Insulele Falkland (Malvine)	0,0
Vatican	0,0
Insulele Marshall	0,0
Micronezia	0,0
Noua Caledonie	0,0
Insulele Solomon	0,0
Tanzania	0,0
Vanuatu	0,0
Sahara de Vest	0,0

* Date publicate de ECDC joi, 5 august 2021, pentru perioada 19 iulie—1 august 2021.

** Ca urmare a detectării la populația umană a unor variante de virus SARS-CoV-2 cu transmitere mai ridicată.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
 Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
 e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

